

“Η Ορθόδοξη Θεολογία είναι δώρημα του Αγίου Πνεύματος”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)



Τη Δευτέρα, 18η Ιανουαρίου, που η Εκκλησία μας τιμά και γεραίρει τους δύο Μεγάλους Πατέρες και Διδασκάλους της Αγίους Αθανάσιο τον Μέγα και Κύριλλο Πατριάρχες Αλεξανδρείας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού κ. Θεοκλήτου ιερούργησε στο Παλαιόκαστρο, το οποίο τίμησε υπό πολικές θερμοκρασίες τον Πολιούχο του Αθανάσιο τον Μέγα.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος παρουσίασε τον βίο και την προσφορά στη Θεολογία της Εκκλησίας μας των δύο απλανών Διδασκάλων Της που σφράγισαν την πίστη στον Τριαδικό Θεό και κυρίως κατωχύρωσαν αγιοπνευματικώς τη θεότητα και ανθρωπότητα του Δευτέρου προσώπου της Αγίας Τριάδος, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. Ο πολύς Αθανάσιος (295-393 μ.Χ.)

από Διάκονος ακόμη, **μέτοχος της Α΄ εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου (325 μ.Χ.)**, υπερασπίστηκε το ομοούσιο των προσώπων της Αγίας Τριάδος και κατετρόπωσε θεολογικά τον Άρειο, μεγάλο αιρεσιάρχη από την Αλεξάνδρεια, ο οποίος κήρυττε ότι ο σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού, ο Χριστός μας, είναι το τελειότερο κτίσμα του Θεού Πατρός, άρα κατά πάντα άνθρωπος -έστω και τέλειος- και ως εκ τούτου μη δυνάμενος να προσφέρει στον άνθρωπο την πολυπόθητη σωτηρία.



Στην παρατήρηση των Αρειανών ότι ο όρος ΟΜΟΟΥΣΙΟΣ που χρησιμοποιήθηκε από τον Αθανάσιο για να δηλώσει τη θεότητα του Χριστού μας, είναι ΑΓΡΑΦΟΣ, δηλαδή, δεν εμπεριέχεται στην Αγία Γραφή, ο θεοφόρος πατήρ απάντησε προβάλλοντας τον “κοινόν της Εκκλησίας νούν”, δηλαδή, τη μία Παράδοση και Πίστη της Εκκλησίας, ότι ο Χριστός μας είναι ο τέλειος Θεός που ενανθρώπησε για να θεώση τον άνθρωπο. Σαφώς ο Μέγας Αθανάσιος ως αγιοπνευματικό τόκο, ως δώρο του Αγίου Πνεύματος, εδέχθη το Ομοούσιον και για τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, τονίζοντας ότι το “πλέον και πλείον” της Θεολογίας του δόθηκε ως δώρον και χάρισμα, δηλαδή ως φανέρωση και αποκάλυψη του Θεού στον φίλο του, ως έκτακτη δωρεά την ώρα που η Εκκλησία εβάλλετο από την αίρεση! Ο όρος ομοούσιος δηλώνει κατηγορηματικά τη Θεότητα και των Τριών Προσώπων της Αγίας Τριάδος, τη μία ουσία και φύση της Αγίας Τριάδος, που αποκαλύπτεται εν τρισίν προσώποις: Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα. Έζησε ασκητικώτατα τον Θεό,

υπήρξε “στύλος της Εκκλησίας” και ο κατεξοχήν “Πατήρ της Ορθοδοξίας”, γνώρισε τον Θεό και μίλησε για τον Θεό όπως του εδόθη από Εκείνον. Κατά τα 45 χρόνια της Αρχιερατείας του πότισε με νάματα αγιοπνευματικά την Εκκλησία και αγωνίστηκε άκαμπτος για την αλήθεια του Χριστού, για τη μη νόθευση της Πίστεώς μας!



Ο Άγιος Κύριλλος (375-444 μ.Χ.), έλαβε μέρος στην Γ΄ Οικουμενική Σύνοδο των 260 Θεοφόρων Πατέρων στην Έφεσσο (431 μ.Χ.), αποδυναμώνοντας τελείως την αίρεση του Νεστορίου, ο οποίος αποκαλούσε τη Θεοτόκο Χριστοτόκο, αποχωρίζοντας έτσι τις δύο φύσεις του Χριστού. Τα θεολογικά του συγγράμματα κατωχύρωσαν την πίστη της Εκκλησίας περί του Προσώπου του Χριστού μας και κυρίως οι Κατηχήσεις του σηματοδοτούν μέχρι και σήμερα τη μία της Εκκλησίας Παράδοση περί των Ιερών Μυστηρίων ως κρουνών, ως κεφαλόβρυσων, που προχέουν τις ουράνιες δωρεές και χάριτες του Παρακλήτου στον κόσμο.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος, με αφορμή τη μνήμη των δύο αυτών Μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας, χαρακτήρισε την Ορθόδοξη Θεολογία όχι ως γένημα κάποιου γραφείου η ανακάλυψη οιαδήποτε ευφυούς εγκεφάλου η νοός, αλλά ως “τόκο”, ως δώρημα του Αγίου Πνεύματος σε στιγμές που η Εκκλησία ευρέθη εν κινδύνω και μάλιστα από τα στόματα του Θεού που είναι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας!

[ΔΕΙΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ](#)